

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 592/2021
8.7.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Милимира Лукића, председника већа, Оливере Анђелковић и Маје Илић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Јелене Савић, записничара, у кривичном предмету **против окривљеног АА**, због кривичног дела изнуда из члана 214 став 1 Кривичног Законика (КЗ), одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Радишевића, изјављеној против пресуде Трећег основног суда у Београду 11 К.бр. 1120/20 од 15.03.2021. године, у седници већа одржаној у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Радишевића, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду (АЈТ) дана **08.07.2021. године**, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Радишевића, и пресуда Трећег основног суда у Београду 11 К. бр. 1120/20 од 15.03.2021. године, **се ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Трећег основног суда у Београду 11 К. бр. 1120/20 од 15.03.2021. године, окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело изнуда из члана 214 став 1 КЗ, те га је суд применом чланова 4,42,45,54 и 63 КЗ осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године у коју казну му се урачунава време које проводи у притвору од 03.10.2020. године, који притвор може трајати до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди. Наведеном пресудом, оштећени СС је упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, а окривљени АА је ослобођен од дужности плаћања трошкова кривичног поступка и паушала који падају

на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Радишевић из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и преиначи ожалбену пресуду тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или укинути пресуду и списе предмета вратити првостепеном суду на поновно одлучивање.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у свом поднеску Ктж.бр. 650/21 од 30.06.2021. године предложио да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована и првостепена пресуда потврди.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Радишевића, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, па је размотривши списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, те по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду и предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, нашао:

-жалба је неоснована.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Радишевића, побија се првостепена пресуда *због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП*, тако што се истиче да је изрека пресуде неразумљива јер иста садржи чињенични опис догађаја од 01.10.2021. године, који чини засебно кривично дело, много теже од дела за које је окривљени оглашен кривим ожалбеном пресудом и исти не може представљати битан елемент кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, изнети жалбени наводи браниоца су неосновани, јер је изрека пресуде јасна и иста садржи сва битна обележја кривичног дела изнуда из члана 214 став 1 КЗ, односно из изреке пресуде се јасно види да је окривљени у намери да себи прибави противправну имовинску корист, претњом упућеном оштећеном СС истог принудио да нешто учини на штету своје имовине, тј. да му преда новац у износу од 10.000,00 динара, при чему је у изреци наведен детаљан опис радњи окривљеног који се односе на употребу претње према оштећеном, о чему ће у наставку образложења бити више речи.

Такође се неосновано жалбом браниоца окривљеног побија првостепена пресуда због *битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП* тако што се истиче да је изрека пресуде у супротности са разлозима пресуде и изведеним доказима.

Ово из разлога јер је првостепени суд по оцени Апелационог суда у Београду, за своје чињеничне тврдње из изреке у односу на окривљеног, у образложењу пресуде дао довољно јасне и аргументоване разлоге, који не садрже никакве нејасноће,

нелогичности, нити противуречности, а које у свему као правилне прихвата овај суд.

Побијајући првостепену пресуду *због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања*, жалбом браниоца окривљеног се оспорава оцена суда о изведеним доказима, а пре свега оцена исказа оштећеног СС, као и сведока СС1 и СС2, тако што се у жалби износи сопствена анализа наведених доказа, другачија од оне коју је дао првостепени суд у образложењу пресуде.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, изнети жалбени наводи су неосновани, с обзиром да је првостепени суд чињенично стање у односу на кривично дело изнуда из члана 214 став 1 КЗ, ближе описано у изреци побијане пресуде правилно и потпуно утврдио на основу исказа оштећеног СС, те исказа сведока СС1 и СС2, као и из писаних доказа изведених у доказном поступку, које доказе је првостепени суд ценио како појединачно, тако и у међусобној повезаности и у склопу одбране окривљеног, дајући јасне и аргументоване разлоге из којих је прихватио исказ оштећеног и наведених сведока, као и разлоге из којих није прихватио одбрану окривљеног који негира извршење предметног кривичног дела.

Исказ оштећеног СС, детаљно је интерпретиран и оцењен у побијаној пресуди и исти је поткрепљен исказима испитаних сведока СС1 и СС2, као и писаним доказима и то извештајем о форензичком прегледу лица места ПС Нови Београд Кт 108-582/20 од 03.10.2020. године, са фотодокументацијом од истог датума, потврде о привремено одузетим предметима ПС Нови Београд од 03.10.2020. године, извештаја о форензичком прегледу лица места 108-583/20 од 03.10.2020. године са фотодокументацијом од истог датума, потврде о враћеним предметима ПС Нови Београд од 03.10.2020. године, извештаја УКП, Одељење криминалистичко оперативне аналитике од 30.10.2020. године, из којих доказа је првостепени суд утврдио да је оштећени дана 01.10.2020. године при сусрету са окривљеним и његовом браћом, добио претње и налог да сваке суботе доноси 10.000,00-15.000,00 динара, да је предметни догађај и упућене претње пријавио полицији због страха који је осећао, у ком делу је исказ оштећеног потврђен исказима сведока СС1 и СС2, полицајаца запослених у ПС Нови Београд, који су потврдили да је оштећени после добијених претњи, и новца који му је одузет у износу од 15.000,00 динара, дана 01.10.2020. године, и налога од окривљеног да сваке суботе на исто место доноси још новца био уплашен и узнемирен. Надаље, из исказа испитаних сведока-полицајаца правилно је првостепени суд утврдио чињенице које се односе на организовање примопредаје новца од оштећеног, окривљеног, о чему, као и о оствареној телефонској комуникацији између окривљеног и оштећеног са наведеним циљем, је првостепени суд дао јасне, логичне и аргументоване разлоге, на странама 7 и 8 образложења ожалбене пресуде. Да је дана 03.10.2020. године, оштећени предао свој новац окривљеном, утврђено је како из исказа испитаних сведока, тако и из материјалних доказа-потврде о привремено одузетим предметима, потврде о враћеним предметима и фотодокументације, при чему је и окривљени учинио неспорним да је дана 03.10.2020. године, узео новац од оштећеног у износу од 10.000,00 динара, у ком делу је првостепени суд правилно прихватио одбрану окривљеног, јер је иста сагласна наведеним доказима.

С обзиром да је исказ оштећеног СС у погледу начина на који се одиграо предметни догађај у сагласности са исказима испитаних сведока и писаном

документацијом која је изведена у доказном поступку, правилно је првостепени суд поступио када је исказ оштећеног прихватио као истинит. Такође, правилно је првостепени суд поступио када је одбрану окривљеног да је новац у износу од 10.000,00 динара који је узео од оштећеног био намењен за закуп стана за оштећеног, оценио као неуверљиву и недоследну, имајући у виду да је окривљени своју одбрану мењао током поступка, као и да је иста у супротности са исказима сведока и писаним доказима, да је неживотна и нелогична, и срачуната на избегавање кривице окривљеног, о чему је дао логичне, јасне и за овај суд прихватљивље аргументе, на страни 8 образложења ожалбене пресуде.

Надаље, имајући у виду да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на кривично дело које је предмет оптужбе садржане у оптужници, указивање браниоца да би се понашање окривљеног дана 01.10.2020. године, у кривичноправном смислу, могло квалификовати као засебно, теже кривично дело од онога за које је окривљени оглашен кривим, без значаја је на другачију одлуку суда у овој кривичноправној ствари, јер би се у супротном кршио идентитет оптужења на штету окривљеног. Чињенични опис предметног догађаја, не утиче на прецизност и јасност диспозитива ожалбене пресуде, како се неосновано у жалби браниоца наводи, већ исти појашњава претњу коју је окривљени упутио оштећеном, услед које је као логичан след догађаја наступило дешавање спорном приликом, дана 03.10.2020. године, из ког је проистекло кривично дело изнуда из члана 214 став 1 КЗ за које је окривљени оглашен кривим ожалбеном пресудом, а о чему су у првостепеној пресуди дати јасни, логични и уверљиви разлози које прихвата и овај суд.

Дакле, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је **правилно применио кривични закон** када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна обележја кривичног дела изнуда из члана 214 став 1 КЗ, на начин ближе описан у диспозитиву пресуде, правилно закључивши да је окривљени предметно кривично дело извршио са директним умишљајем, о чему су у образложењу дати детаљнији разлози.

Стога су жалбени наводи браниоца окривљеног којима се у овом делу побија првостепена пресуда за овај суд неприхватљиви и као такви оцењени неоснованим.

Испитујући првостепену пресуду у делу **одлуке о кривичној санкцији**, а по жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Радишевића, Апелациони суд у Београду је нашао да је жалба неоснована.

Наиме, првостепени суд је одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, правилно ценио све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја на висину казне, па је тако од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА ценио да је отац двоје малолетне деце, док је од отежавајућих околности ценио ранију осуђиваност окривљеног, који је према извештају из КЕ осуђиван три пута, од чега је два пута осуђиван на казне затвора у ефективном трајању, да је између осталог осуђиван и за истоврсно кривично дело за које се терети у овом кривичном поступку, те је правилно поступио првостепени суд, када је имајући у виду степен кривице окривљеног као учиниоца, околности под којима је дело учињено, јачину угрожавања односно повреде заштићеног добра, његове личне прилике и друге околности

конкретног случаја, применом члана 214 став 1 КЗ те чланова 4,42,45,54 и 63 КЗ окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју казну му се урачунава време које проводи у притвору, ближе наведено у побијаној пресуди.

По оцени Апелационог суда у Београду, казна затвора у наведеном трајању на коју је окривљени осуђен, сразмерна је тежини извршеног кривичног дела и степену кривице окривљеног и иста је нужна, али и довољна за постизање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Имајући у виду да је првостепени суд свим утврђеним околностима, како олакшавајућим, тако и отежавајућим на страни окривљеног, дао адекватан значај, то су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Радишевића, којима се оспорава правилност одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче несразмера између наводно извршеног кривичног дела од стране окривљеног и изречене казне, оцењени као неосновани. Ово стога, јер је првостепени суд правилно ценећи ранију осуђиваност окривљеног, имао у виду да се ради о вишеструком повратнику, који је између осталог осуђиван и за истоврсно кривично дело, за које је оглашен кривим ожалбеном пресудом, да казне затвора у ефективном трајању на које је окривљени раније осуђиван, ближе законском минимуму прописаних казни за кривична дела за која је осуђиван, очигледно нису постигле сврху кажњавања на плану специјалне превенције.

Жалбени наводи браниоца окривљеног којима се оспорава правилност одлуке о кривичној санкцији, тако што се предлаже одмеравање блаже казне, оцењени су као неосновани, имајући у виду прописани законски минимум за кривично дело изнуда из члана 214 став 1 КЗ, за које је окривљени оглашен кривим, те постојање свих напред наведених околности, које по оцени овог суда не оправдавају изрицање блаже казне окривљеном.

Сходно наведеном, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду одлучио је као у диспозитиву пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Савић, с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић